

ห้ามทำแท้ง

กับการคุ้มครองสตรี

ผู้เขียน ทวีเกียรติ มินะกนิษฐ

อ้างอิง หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๑๑๔๖๘ คอลัมน์กระแสรสพจน์

เมื่อพูดถึงรัฐธรรมนูญใหม่ในการประกันสิทธิสตรีว่ามีเท่าเทียมชาย ก็คงเป็นได้เพียงตัวหนังสือ หากว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วไม่ได้มีการแก้ไขในสาระสำคัญของกฎหมาย ถึงเหตุที่ทำให้ความเท่าเทียมกันเกิดขึ้นไม่ได้ ก็ป่วยการที่จะสร้างความเป็นธรรมจริง ๆ

ก่อนอื่น คำว่า "เสมอภาค" หรือ "เท่าเทียมกัน" นั้นไม่ได้มีความหมายว่าให้เท่า ๆ กันหมดเช่น ผู้ชายต้องเป็นทหาร เพื่อความเสมอภาค ผู้หญิงก็ต้องเป็นทหารด้วย ผู้ชายโหนรถเมล์ ผู้หญิงก็โหนรถเมล์ด้วย ผู้ชายเป็นแมงดา ผู้หญิงก็เป็นแมงดาได้ด้วย ฯลฯ อะไรทำนองนี้ เป็นความเข้าใจผิดในสาระของความเสมอภาค เพราะโดยธรรมชาติ โดยสรีระ

ความเสมอภาคเช่นนี้ไม่ได้ เขียนกฎหมายอย่างไร ก็ไม่มีทางให้มีสรีระที่เสมอภาคกันได้

ความเสมอภาคที่แท้จริงคือ ให้เขาอย่างที่เขาควรจะได้ ใครแข็งแรงกว่าก็ต้องคุมไว้ไม่ให้ไปรังแกคนที่อ่อนแอ คนที่อ่อนแอก็ต้องคอยดูแลให้เขาเข้มแข็งเพื่อป้องกันตนให้ได้ในวิถีทางของเขาผู้ชายยกน้ำหนัก เพาะกายให้แข็งแรงบึกบึน ผู้หญิงก็ต้องให้การบำรุงร่างกายให้อ่อนหวานนุ่มนวล ไม่ใช่ความเท่าเทียมกันคือให้ผู้ชายนุ่มนวลเป็นหญิง ให้หญิงเพาะกายมีกล้ามเนื้อมัด ๆ แบบชายนั่นไม่ใช่ความเสมอภาค ขจัดจุดอ่อนของหญิงให้ได้จึงจะทำให้มีอิสระได้มากขึ้น

จุดอ่อนที่สำคัญจุดแรกในทางสรีระที่ไม่อาจทำให้หญิงผู้ช่ายได้เลย ในความรู้สึกของผู้เขียน คือความเป็น "อิสระ" ในร่างกายของตนเอง ที่สำคัญที่สุด ก็คือการตั้งครรภ์ รวมถึงการ "ยุติการตั้งครรภ์" ด้วย มีจำนวนไม่น้อยที่นักเรียน หรือแม้แต่นักศึกษาต้องหันหน้าเข้าหาคลินิกทำแท้งเถื่อน ดังปรากฏเป็นข่าวให้ได้ยิน อยู่บ่อย ๆ เจ็บทั้งกายเพราะการรีดลูกสุดแสนจะทรมานแถมยังเจ็บใจที่เสียรู้คน หรือตำหนิตัวเองที่ใจไม่รู้จักระมัดระวังป้องกัน ส่วนผู้ชายนั้นเล่าไม่ต้องรับผิดชอบอะไร เพราะไม่ได้เป็นคนตั้งท้อง บางทีอาจจะปฏิเสธด้วยซ้ำว่าไม่ได้เป็นคนทำอย่างนี้ไม่รู้ว่ามีฝ่ายหญิงจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน กลายเป็นคนสับสน สร้างความเสียใจให้กับพ่อแม่ ที่อุตส่าห์ให้กำเนิด พุ่มพักเลี้ยงดูมาด้วยความรัก และความทะนุถนอม แต่ลูกกลับไม่รักดี สุดท้ายจะต้องออกจากโรงเรียน และก้มหน้าเลี้ยงลูกไถ่เปลไปโดยที่ไม่มีพ่อแม่คอยดูแลเหมือนครอบครัวอื่น ๆ ปัญหาสังคมเรื่องนี้นับวันหนักขึ้นทุกที

มีจำนวนไม่น้อยที่นักเรียน หรือแม้แต่นักศึกษา ต้องหันหน้าเข้าหาคลินิกทำแท้งเถื่อน ดังปรากฏเป็นข่าว ไปได้ยินอยู่บ่อย ๆ เจ็บทั้งกายเพราะการรีดลูกสุดแสน จะทรมาน แถมยังเจ็บใจที่เสียรู้คนหรือตำหนิตัวเอง ที่ใจไม่รู้จักระมัดระวังป้องกัน

ข้อให้คิดนี้ เป็นเรื่องขมขื่นสำหรับทุกคน แต่ก็ไม่มีใครยอมรับฟัง ทั้ง ๆ ที่ไม่มี เหตุผลอธิบายได้ว่าเพราะอะไร ได้แต่น้ำท่วมปากหรือรับสภาพกันไป

การตั้งครรภ์ และความผิดที่เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ถูกโยนให้เป็นภาระของ ฝ่ายหญิงเท่านั้น โดยผู้ชายที่มีส่วนร่วมด้วย ไม่มีความรับผิดชอบใด ๆ เลย ทั้ง ๆ ที่การตั้งครรภ์ เป็นเรื่องของธรรมชาติ แต่ก็ถูกวาดภาพให้กลายเป็นอาชญากรรมที่คนที่ "อุ้มหลักฐาน" ไว้ต้องรับโทษรับผิดชอบไปตามความคิดของคนในสังคม มีใครเคยคิดบ้างไหมว่า การตั้งครรภ์ เป็นความผิดร้ายแรงถึงกับต้องทำให้ผู้กระทำต้องเสียผู้เสียคนเสียยิ่งกว่าผู้ร้าย ติดคุกหรือ? การข่มขืนกระทำชำเราหญิงผู้ช่ายเป็นเพศที่กระทำได้กับหญิง หญิงข่มขืน กระทำชำเราหญิงด้วยตนเองไม่ได้แต่หญิงเองกับต้องร่วมรับผิดชอบกับชายฐานเป็นตัวการ ข่มขืนหญิงด้วยตนเองได้ ระหว่างการตั้งครรภ์กับการข่มขืนกระทำชำเราหญิง มีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหรือไม่?

การออกกฎหมายหลายอย่างจึงขาดความละเอียดอ่อนไป ทั้ง ๆ ที่ในทาง อาชญาวิทยาแล้วความผิดบางอย่างเป็นข้อ "ต้องห้าม" หรือแนะนำว่าไม่ควรบัญญัติขึ้น เพราะจะทำให้เกิดผลร้ายมากกว่าผลดี กล่าวคือ กฎหมายที่ออกมาหากมี

"ผลพลอยได้" ที่หนักหนาสาหัสกว่าความผิดที่ห้ามอย่างมาก ก็ไม่ควรจะบัญญัติ เช่นการลงโทษหญิงซึ่งค่าประเวณี ทำให้เกิดอาชีพพ่อแม่แม่เลี้ยงเดี่ยว การค้าหญิง ฯลฯ ขึ้นมาอย่างไม่คุ้มกับการลงโทษ ความผิดในฐานดังกล่าว

นอกจากนี้ ความผิดที่ผลพลอยได้ร้ายแรงกว่าผลดี ความผิดฐาน "ทำแท้ง" นี้แหละเป็นความผิดสำคัญอันหนึ่ง เพราะความร้ายแรงอันเป็นผลพลอยได้จากการบัญญัติลงโทษการทำแท้ง ที่เห็นได้ในเบื้องต้นตามอุทธรณ์ ก็ได้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ถ้ามองว่า การตั้งครุภัณฑ์นอกจากรัฐจะไม่ช่วยอะไรแล้วยังบังคับให้อุ้มท้องต่อไปเพื่ออะไร? หรือเพื่อใคร? ทำแท้งก็ไม่ได้ คลอดออกมา ก็ไม่ได้เลี้ยงดูให้แถมยังจะให้ไล่ออกจากโรงเรียนเสียอีก ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผิดพลาดได้บ้างนอกจากไม่ช่วยแล้วยังให้โง่งต่อไปอีก และหญิงเท่านั้นที่จะโง่งลง เดิมถูกปิดกั้นทางการศึกษาอยู่แล้ว ยังถูกซ้ำเติมเข้าไปอีกถูกตัดโอกาสมากขึ้น

ทำแท้งก็ไม่ได้ คลอดออกมาก็ไม่ได้เลี้ยงดูให้แถมยังจะให้ไล่ออกจากโรงเรียนเสียอีก ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผิดพลาดได้บ้างนอกจากไม่ช่วยแล้วยังให้โง่งต่อไปอีก และหญิงเท่านั้นที่จะโง่งลง เดิมถูกปิดกั้นทางการศึกษาอยู่แล้ว ยังถูกซ้ำเติมเข้าไปอีกถูกตัดโอกาสมากขึ้น

การศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน และคุณภาพของประชากรยังไม่อาจเสมอภาคเท่ากับชาย ถ้าอยากมีอนาคตก็ต้องทำแท้ง เมื่อห้ามทำแท้งโดยถูกต้องก็ต้องวิ่งหาหมอเถื่อน หมอเถื่อนมี ๒ ประเภท คือ ประเภทเป็นหมอจริง แต่ต้องแอบทำ และก็ต้องเสียค่าบริการแพงไม่มีทางต่อรองอะไรได้มากขึ้น แต่หญิงก็อาจจะปลอดภัยหน่อย ส่วนที่ไปเจอพวกที่ตั้งตนเป็นหมอไร้ดลูก โดยไม่ได้มีความรู้ความระวางอย่างแพทย์ใช้เหล็กแหลม แทงเด็กในครรภ์ผ่านมดลูกบ้าง เอากิ่งไม้แยงเข้าไปบ้าง ให้กินยาที่เป็นพิษบ้าง ใช้นิ้วกดใช้เท้าถีบเพื่อรีดให้เด็กออกมาบ้าง ล้วนเป็นอันตรายถึงชีวิตหรือพิการทั้งสิ้นหญิงที่รอดก็สมประโยชน์ตน หญิงที่ไม่รอดก็ไม่รู้จะไปฟ้องหมอเถื่อนที่ไหน หญิงตายพ่อแม่ไปฟ้องศาลฎีกาก็ยกฟ้องเสียอีก (ฎีกาที่ ๙๕๔/๒๕๐๒ น.๑๒๖๒) โดยท่านให้เหตุผลว่า หญิงยอมให้เขาทำเอง? ตำรวจก็ได้แต่ไล่จับหมอจริงที่ช่วยหญิงให้ปลอดภัยเพราะ "ซูดรีดได้" แต่ไม่ไปจับหมอเถื่อนที่ทำให้หญิงตายคนที่เสียประโยชน์ก็คือหญิงที่ทำแท้ง และรัฐที่ผลักไสให้หญิงที่ตั้งครรภ์ไปตายและสนับสนุนกิจการของหมอเถื่อนไปในทางอ้อม คือให้เก็บค่าทำแท้งให้แพง ๆ โดยไม่ต้องเสียภาษี และรัฐที่ตั้งงบประมาณคอยรักษาอาการติดเชื้อ และการพิการของหญิงที่ทำแท้งเถื่อนมา

ถ้ากฎหมายบัญญัติให้หญิงที่แท้งต้องรับโทษ คนที่เป็นต้นเหตุให้เขาท้องก็ควรต้องโทษด้วยเพราะ วิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ได้ว่าชายใดเป็นพ่อ (ดู DNA) กฎหมายจะต้องบังคับให้ชายนั้นรับผิดชอบด้วย ผู้เขียนจึงจะถือว่ากฎหมายนี้เป็นธรรม เสมอภาค และไม่ต้องพูดเรื่องทำแท้ง อีกต่อไป!!!

รวมตลอดจนถึงร่างกายที่ต้องพิการเพราะผ่านการทำแท้งมาแล้ว และเตรียมตั้งงบประมาณเพื่อขยายตำแหน่งเจ้าพนักงานศาล ราชทัณฑ์เพื่อไว้ลงโทษหมอและหญิง ส่วนพวกผู้ร้าย ฆ่าคน ช่มชู้หญิงให้ปล่อยตัวไปเพราะไม่มีที่จะขังไม่มีกำลังคนพอจะดูแล

ถ้ากฎหมายบัญญัติให้หญิงที่ทำแท้งต้องรับโทษ คนที่เป็นต้นเหตุให้เขาท้องก็ควรต้องโทษด้วยเพราะวิทยาศาสตร์สามารถพิสูจน์ได้ว่าชายใดเป็นพ่อ (ดู DNA) กฎหมายจะต้องบังคับให้ชายนั้นรับผิดชอบด้วย ผู้เขียนจึงจะถือว่ากฎหมายนี้เป็นธรรม เสมอภาค และไม่ต้องพูดเรื่องทำแท้ง อีกต่อไป!!! ไม่ใช่บัญญัติกฎหมายให้หญิงช่มชู้ชายได้ (เด็กแว้นที่ก่อปัญหาสังคมอยู่ในปัจจุบัน จี๋ ปลิ้น ช่มชู้ ฆ่าไม่เว้นแต่ละวัน นับอายุอานาม ดูแล้วอยู่ที่ประมาณ ๑๘-๒๒ ปี ช่วงเวลาพอดีกับ ที่มีคนออกมาทำให้อกฎหมายทำแท้งโดยปลอดภัยต้องตกไปเมื่อปี ๒๕๒๙-๒๕๓๐ เลย) คือคนดี ที่ได้ชื่อว่า "มหา" กุศลให้คนไทยในปัจจุบัน **๑**